

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

لیکوال: ډاکټر سید شیرا قحاک حرکت

رالپرونکی: سید اباسین حرکت

۲۰۲۴/۱۰/۱۵

جرگه - مشورتی؟ که حکمی؟

دا مطلب ما شل کاله پخوا د جناب کرزي صاحب د پښتني تش په نامه لونی جرگي، چي البته له دود څخه يي، بي خبره وو، او که هغه با خبره وي، زه به بي خبره اوسم، قضاوت په محترمو لوستونکو پوري اړه لري. لوستل يي له ۳ دقيقو زيات وخت نه نيسي، لطفاً يي ولولي! د جلالتماب ډاکټر صاحب محمد اشرف غني، د افغانستان د اسلامي جمهوريت، جمهور ريس د توجه وړ. په درناوي .

ډاکټر حرکت

د فارسي ژبې يومتل دي چي: «احتياج مادر ايجاد است»، نو دجرگي دود او دستو ر هم مونږ افغانانوته له بني ورځي نه دي راپاتي. که د يوي خوا افغانستان، چي د شمال او جنوب، شرق او غرب تر منځ يواځيني د تلوراتلو مناسب څلور لار او معبر اود هر سباح، نوښتگر څيرن، عابد، صوفي، راهب، بنجاره او تجار د تلو راتلولار او تمځاي وو او هره نغده او نسيا سودا همدلته کيدله، هره عقیده او مفکوره په دي خاوره کي خميره او پخلي ته رسيدلي او دهرچا لپاره په قابل هضم مري بدله شوي، له هري ورځي نه بلې ته مولانا، ابن سينا، البيروني، سيد جمال الدين، فارابي، رازي، بيهقي او ډير نور زيريدلي او په نړيواله کچه د سترو خدمتونو او شهرت جوگه شويدي، د بلې خوا د هر يرغلگر لار هم له افغانستان څخه تيريدله او نن هم لا د نړيوال جنگ جنګي تياتر پاتي او يواځي افغانان د مقاومت او

اصطکاک د غوتي په حيث پکي سوليزي اود سونګ د موادو په څيرپکي سوځي. د پيريو په اوږدو کي افغانانو نه دي کړي شوي پخپل ملک کي با ثباته مرکزي حکومت او متناسباً خپل اداري، حقوقي او قانوني ارګانونه، اداري، موسسات او انسټيټوتونه ولري او وي ساتي، او وضعه لکه نن چي څه ډول دوام لري، دتاريخ په اوږدو کي هم همداسي وه. بيګانه پرستانو هميشه خاينانه معاملي او مزي چرچي کولي او ددغه نا بکاره وضعي دوام په خاطر يي په هيواد کي فاسد او نابکاره نظام ساته اونه يي غوښتل په ملک کي مرکزي نوي حکومت، اداره، قانون او نظم برقراره شي. وطنپرستان مجبور وو دحکومت سره موازي اولسي خودگردانه ټولنيز نظام، اداري، قوانين، دفاعي تشکيلاتي سيستمونه جوړ او د وطن او اولس دپت او عزت دساتلو په خاطر توره په لاس د کورني او بهرني دښمنانو په مقابل کي وجنگيري. په دي ډول د افغانستان په گوټ گوټ کي مستقل خود گردانه ټولنيز نظامونه، اداري، قوانين، دود، دستور، محلي قومي او سراسري ملي جرگي او په کل کي خود گردانه ملي افغاني دموکراتيک نظام او اړونده محلي مردمې (خلکو)، قومي او ملي سراسري ټولنيز دموکراتيک اولسي مناسبات ټينګ او ددهد هداو مت په مت دملي وحدت په قوت د واحدشعار «يو دټولو اوټول د يوه په لاتړ» د واحد وطن او اولس دشر يکو گټو د ساتني ضامن وگرځيدل.

هو! جرگه زمونږ ددغسي يو ډول مجبوري خودگردانه ټولنيز نظام دموکراتيک اصل او د عادلانه مناسباتو خورا لوړ انساني اخلاقي مقام گڼل کيږي او په افغاني ټولنه کي د تقدس حيثيت لري، تصميم يي تصميم دي او پريکړه يي حکمي پريکړه ده، عملي کول يي حتمي او هيڅ يوځاين د هغي په مقابل کي د پورته کتلو جرأت هم نه لري. دا اولسي تصميم دي، اولسي عزم دي، اولسي تعهد دي او هغه اخري اولسي پريکړه ده چي د مرګ او ژوند په پوله، هغه وخت چي چاره هډ ته رسيدلي او هډ پريکوي او داوولس دبود و نيود تصميم او سر نوشت ټاکل کيږي. دلته مشورو او مشورتي جرگوته نه مکان وجود لري او نه زمان، دلته ټول فرصتونه صفر ته تقرب کوي او هرڅوک د سترگي درپ فرصت لټوي، دلته مدعي او مدعي عليه لکه غازي وزير محمد اکبرخان او مکناتين د سترگو په کسو

د پاڼو شميره: له 1 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې دليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له رالپرو مخکي په خبر و لولي

کې یو بل ته گوري اود سترگي په رپ کي دحملي او دفاع فرصت لتوي ،هرچا چي دغه فرصت له لاسه ورکړي وو او هر چاچي گتلي وو .

مشورتي جرگي د پښتو او افغانيت په قاموس کي وجود نه لري ،مشوره چي دخداي په کلام کي بي هدايت شوي او جرگه چي دناشوني منازعي د مخنيوي په وخت کي جوړيږي د موضوع او ماهيت په لحاظ يو تر بله هيڅ ورته والي نه لري او نه بايد سره مغالطه شي . دا هغه تحريفي مفاهيم دي چي ځيني کسان بي د تنفس د فرصت د تر لاسه کولو په خاطر استعمالوي او ياد بي مورده تعلل له مخي نه غواړي د موضوع د قاطع حل د اقدام پر خاي موقع له لاسه ورکړي او قضيه په جره مشوره بدله شي . جرگه يواځيني هغه اخري امکانات دي چي د ټولو نورو هڅو او هلو ځلو په پای کي د دوه متخاصمو ډلو تر منځ د جرگي دمسولينو ددواړو خواوو په ټولو صلاحيتونو سره دابريږي ،پريکړه کيږي او عملي کيږي او يا د نهايي جنگ لپاره هر څوک خپل سنگر ته خيژي . افغاني جرگه ماران ،کله چي مقابل لوري دجرگي له پريکړو څخه سر غرونه کوي خپل ملاتړي اولس سنگر ته رابولي ، ديوې مري ډوډي او توت او تلخان سره کفن هم له ملا تړي د سنگر سره يوځاي خپل قبر هم کني او دمرگ او ژوند فيصله بي په همدغه خاي کي کيږي . جرگه نه دمشورو خاي دي ، نه په کي دغه ډول فرصتونو ته وخت پيدا کيدلي شي او نه کومي رغنده مثبتې پايلې لرلي شي . کورني او بهرني دښمنان چي غواړي په دغه نا پيژندل شوو نومونو افغاني اصلي ارزشونه بي ارزشه او له منځه يوسي او يا لا اقل دتنفس فرصت پيدا کړي ،بايد وپوهيږي چي ټول افغاني ارزشونه د سياسي او بيولوژيکي ميراث په حيث ،په غور کي له لومړي اذان او دمور د پيو سره لکه دروح د هر اصلي افغان په وینه کي چليږي او تر څو چي بي روح او د ويني يوڅاڅکي په تن کي وي ، ددغه ارزشونو هيرول به هم نا ممکن وي .

پدي توگه په افغاني کلتوري ،عقيدي او حماسي لاسته راوړنوباندي دجنگونواود هغوی د بدو عواقبو يعني خانخاني او پراگندگي سيوري پروت وو . او لس ددي فرصت نه درلود چي په ملک کي منظم اداري ، قانوني ، حقوقي ، تعليمي ،حکومتي او دولتي تشکيلات ، ارگانونه ، اداري ، انستيتوتونه ، مؤسسات تشکيل کړي او هر څه لکه چي د مجاهدينو او طالبان په نظام کي په صحرايي او تصادفي بڼه او يا لکه نن چي د لسگونو خپلو او پرديو پخپل سر ادارو او حکومتونو په موجوديت کي چي هرڅه د قانون ، اداري او کنترول په خلاکي سرته رسيدل ، هغه وخت هم سرته رسيدل . خو هغه وخت نه دومره چټک علمي - تخنيکي او اقتصادي بدلونونه ،نه گلوباليزم او سوپر گلوباليزم اونه دهغي په کچه انساني اتلانتاريستي نامحدود حرص او آز وو . افغاني ټولني يو څه فرصت درلود چي د پيريو په اوږدو کي ،په ټول مملکت کي موضيعي خود گردانه ټولنيزي اداري ، قوانين ، اصول او نظم برقراره کړي . څرنگه چي دغه ټولني او نظامونه د دايمي جنگونو په شرايطو کي چي يو د بل له حاله نه شول خبريدلي ،تشکيليدل ،نو ځکه بي محلي خصوصيات درلودل او تر نن ورځي پوري بي هم نه دتعميم فرصت پيدا کړي او نه يو تر بله سره ورته والي لري او همدغه ۱۰۰۱ رنگي ته د افغاني ټولني د خود گردانه ټولنيز نظام ،کلتور ،ازادي ،دموکراسي اود ټولنيز ژوند هر اړخيزه غنا ويل کيږي .

دا به سمه نه وي که ووايو چي افغانستان د ځمکي په سر يواځيني هيواد او افغان ملت يواځيني اولس دي چي د هر ډول خپلمنځي او له پرديوسره د ډيرو وړو تضادونو او مخالفتونو څخه نيولي تر عظيمو نزيوالو قراردادونو ،مخالفتونو او تضادونو لپاره دغه ډول بديايه سوچه اولسي ټولنيز قوانين ،ارگانونه ،اداري ،مناسبات ، تړي او اصول لري ، چي ملي اولسي لويه جرگه د هغي خورا لور مقام گڼل کيږي . دغه قومي او ملي جرگي چي په حقيقت کي پردي جنگونو او دهغوی ناوړه پايلوجبراً په مونږ تحميل کړي وي ، د تاريخ په اوږدو کي د خودگردانه ټولنيز دموکراتيک نظام په سوچه خورا لور باصلا حيته منتخب ځمکي ارزش او مقام يعني «لويه جرگه » او اړونده لازمي - کافي افغاني اولسي قانون ،دود ، دستور او اصولو باندي بدل شويدي . دغه لوی ارزشونه چي د افغاني ټولني د فرد فرد ، قوم او لوی اولس په تار وپود(بده او تنسته) کي اخځل شوي او په وینه کي بي جريان لري ، د مغرضو قوتونو د پيريو پيريونولو هڅو سره سره چي د افغاني اصليو انساني ارزشونو د بي ارزشه کولويه خاطر بي کړي تر ننه بي نتيجي پاتي دي . ټولو وطنپرسته افغانانو ته پکار دي د غه انساني ضروري ارزشونه دهر پاک او با ضميره اصلي افغان له ذهن او وجدان څخه په اقتباس د يوه مقدس او لوی سراسري بشري ارزش او جمعي قانون په حيث فورمولبندي او دټولو افغانانو تر جمعي شعور او اگاهي بي ورسوي ، تر څو په نړی کي د نورو اولسونو لپاره هم منلي او لازمي ضروري مثال او سرمشق وگرځي .

جرگي ، لکه چي دمخه ورته اشاره وشوه دډيرو کوچنيو مسايلو ، دمثال په ډول دپلار او زوي او دوه ورونو تر منځ د شخړو څخه نيولی د مختلفو کورنيو ،قبيلو ، قومونو ، اولسونو او مختلفو هيوادونو تر منځ په ځمکني ،سرحدي اوسياسي مسايلو او مخالفتونو باندي وړي او لوي جرگي جوړيدلي شي . جرگي که لويي دي او که وړي يواځي ځمکي بڼه لري او جرگه مار هم يواځي هغه څوک ټاکل کيږي چي په صداقت ،پاکي ، انصاف ، پوهي او دي ډول نورو اوصافو متصف او ذاتاً ځمکي او با صلاحيته کسان او په خپل اولس کي دکافي اعتبار ،تقوا او نفوذ خاوندان اوسي . يوه مسئله او قضيه هغه وخت جرگي ته راجع کيږي ، کله چي د نورو ټولو لارو چارو له مخي بي حل ناشوني گڼل شوي وي . جرگه له هرڅه دمخه له دواړو مقابلو لورو څخه د پريکړي ټول صلاحيت او واک تر لاسه کوي او سره ددي چي په اکثره مسايلو کي دود ، دستور ،تړي او حدود معلوم دي ، بياهم د جرگي غړي دبي پري جرگي

ددايريدو لوړه كوي او دجرگې د پريكړو څخه د سر غرونې تاوان او جریمه ، چې معمولاً نغدې پيسې ، دكور سيزل ، دقوم ، اولس او كلي كور څخه شړل ، يا د قتل او په ځينې نورو مسايلو كې د د بښمنۍ د له منځه وړلو په خاطر د بنځو وركول او ديته ورته ډير نور شرطونه ټاكل كيري . په بدو كې البته د بنځو وركول او په اصطلاح خپلوي كول خصوصاً په پښتني دود او دستور كې هيڅكله بڼې پايلې نه دي درلودلي او دبنځو په حقه حقوقو بربنډ تيرى گنل كيري .

جرگې كه وري دي او كه لويى يواځې پريكړنده مقام او حيثيت لري، يواځې د مدعي او مدعي عليه متقابلو متخاصمو اړخونو تر منځ د هغوى په غوښتنه او موافقه او حتا د هغوى داستازو او نماينده جرگه مارو په گډون د با صلاحيته ارگان او مقام په په حيث را غوښتل كيري او پريكړه يې بي قيد وشرطه عملي كيري . هغه څوك چې دجرگې له پريكړې څخه سر غروونه كوي په ټاكلي جزا او جریمه محكوم او سمدستي عملي كيري . د جرگې دغه دومره لوړ مقامې ځكمې صلاحيت كه ديوي خوا دجرگې دغرو په شخصي اعتبار ، عدل ، انصاف ، رښتينولۍ اونفوذ او شهرت پورې اړه لري، د هغې څخه څو برابره زيات د هغه اولسي خودگردانه قوانينو ، اصولو، دود، دستور او ترو پوري اړه لري ، كوم چې افغانان يې د اولسي بي عيبه و غشه قانون په حيث مني او د سمدستي با انصافه پريكړې طمع تړي لري .

پدې توگه هره جرگه يواځې با صلاحيته پريكړنده ځكمې ارگان او مقام گنل كيري او پرته له دې جرگې ته هر بل شكلي او ماهيوي نوم او حيثيت قايليدل ، لكه چې ۱۳۸۹ هجري شمسي كال د جوزا دمياشتې په دولسمه نش په نامه جرگې ته مشورتي نوم وركړشو او تر اوسه پورې د جمعي رسنيوله لارې په يوه ساعت كې په زرگونو ساعتونه همغه يوه موضوع په مختلفو ژبو غږول كيري او په ميلونونو پانې پرې توريري، د جرگې د اصلي مفهوم د بدعته او تحريف پرته بله كومه معنا او مفهوم نلري . نن په افغاني ټولنه كې ټول حقايق د لمر په څير څرگند دي او ضرورت نه شته د افغانانو كورنۍ او بهرني دشمنان خپل تور مخونه لا پسي تور كړي . په داسې شرايطو كې چې په هرو شلو او ډيرشو دقيقو كې يوه مور چې يو يا له هغې زيات بچيان به زيروي ، يواځې پدې خاطر مري چې يوه مري وچه ډوډۍ نه لري . كه مونږ يوه دقيقه وخت صرفه جويي كړو او كار وكړو د څومره دغه ډول انسانانو ژوند به وژغورو ؟ ځكه نور خلك په يوه ثانيه په لسگونو زره موټري توليدوي ، په ميلونونو تنه غذايي مواد او همداسې نور ايجادوي . نژدې كال پوره كيري چې جمهور ريس په اصطلاح ټاكل شوى ، تر اوسه كابينه نه ده معرفي شوي او يا نه ده منل شوي او درسنيو په خبره سرپرست وزيرانو او مامورينو فرصت غنيمت گنلي او دخپلو خالي جوالونو د ډكولو په خاطر يې چور اعلان كړيدي ، اولسي او مشرانو جرگې هم په همدغه خاطر اعتصاب اعلان كړى او مفت معاش اخستل غنيمت گني ، . . . اولمگري ملتونه او بهرنيان چې دچارو د سمون ، امنيت ، بيا ابادونې ، او . . . په خاطر راغلي دي د خير په غونډۍ ناست او د «به ما چي» پروگرام تعقيبوي ، يعنې هيڅوك هيڅ كار نه كوي . هرڅه چې كوي يواځې د فساد ، رشوت ، اختلاس ، . . . (البته ډير كم كسان به داسې نه وي) او په مليارونو ډالر عبث مصرفيري ، خلك له لوړې او په جنگونو كې مري اود دالرو درك هم معلوم نه دي چې كوم لور ته او دچا جيبونو ته ځي ؟ يواځې ددغه نش په نامه بي مفهومه مشورتي جرگې په سلگونو مليونو ډالروبي معنا مصارف كه پر ځاى شوي واى د ډيرو بي وزله انسانانو مشكل به حل شوي وي . افغانستان د « بي مجرمه جرمونو او بي گناه مجرمانو ټاټوبي » گرځيدلي ، نن سمه ده چې دا ځيني كسان هر څه كولى شي ، خو كله چې دپوښتنې وخت راورسيږي ، دوى به څه كوي ؟ خو هغوى ددې لپاره دليل او خواب لري . بي له هغې هم واك يې خپل دي ، بيا او بيا به عفوي اعلان كړي ، او كه نه په نورو چې څه وو هغه به په دوى به هم وي .

خلك دغه څرگند ي او د شرمه ډكي بربنډ ي صحنې وينې چې دا كورني او بهرني لونيان ، خپله شخصي آبرو خو يې خپل كار دى ، اولسي عزت ، آبرو او حيثيت هم څه ډول په دغه بي ارزشه ناچله پيسومفت له لاسه وركوي او پخپله عاري له هر ډول ارزشه پاتي كيري .

رحمن بابا وا يې :

هر يو مخ كله لايق د آبروى وي اوبښكى نه درومي په مخ د هر ناولي

اولسي ارزشونو سره دا ډول غير مسؤلانه چلن هيڅكله بې ځوابه نه شي پاتي كيدلي او نه دي څوك دغسې غلطي محاسبې كوي چې گوندي هر افغان به خپل منلي ارزشونه او اولسي دود او دستور چې په وينه كې يې اخبل شوي داسې په اسانۍ له لاسه وركړي او يا به ددوى د مال او عزت دشمنان بې ځوابه پريږدي . ددغه عالي مورالي ارزش پيچلتيا نه يواځې د قبيلې او قوم ، بلكه د فرد فرد په كچه رنگ په رنگ اومتفاوت كمې او كيفي پوتنسيال لري او لكه پټه خزانه په جمعي او فردي شعور كې ساتل كيري .

دبښمنان عبث فكر كوي چې دغه ارزشونه به له منځه يوسي ، همغسې چې ددغه ارزشونو پيژندنه مشكله ده ، له منځه ورنه يې له هغې هم خورا ناشوني كار گنل كيري . پدې لار كې مغرضينو پيرى پيرى شومي څيرنيزي هڅې سرت رسولي ، خو يوي يې هم مثبتې پايلې نه دي درلودلي . ځكه چې دغه ارزشونه كه په ما هيت او ساده عبارت سره د وطن پرستۍ او وطن دوستۍ معنا او مفهوم لري ، خو د شكل له مخې د هغې دافادي لاري ، وسايل او روشونه

په مختلفو قبیلو ، قومونو، محلونو او اولسونو کې یو تر بله سره هېڅ ورته والی نه لري . د پښتون قوم چې په افغانستان کې اکثریت جوړوي ، خو لا پرځای پرېږده ، حتا د ورو قومونو نوموړي ارزشونه او دود او دستور دومره غني ، رنگ په رنگ او هزار رنگ دي چې د خپلو خلکو لپاره یې تمیز مشکل دي نو د وطن د دود او دستور څخه یې خبره بیګانه پرسنانو او بهرني صم بکم چې تر اوسه پورې لږ لږ پاتې دي تر اېده به رانده کانه پاتې وي . شک نه شته چې افغانانو لپاره هم په ټولو دغه رازونو پوهیدل مشکل کار دي خو په کل کې د هر اصیل افغان لپاره د ضرورت په وخت کې همدومره کفایت کوي او پدې ښه پوهیږي چې د وطنپرستی ، وطندوستی او د فداکاری وخت رارسیدلي او لازمي چاري باید تر سره شي . ضرورت نه شته کورني او بهرني دښمنان ، افغانان چې پیری پیری پداسې چارو کې ازمايل شويدي بیا او بیا وازمايي ، هغوی همیشه ټول شته په دغه دو کې بایلي او بیا هم حاضردي دغه قمار ووهي ، هم ځان ووژني او هم بل ووژني او پردې ونه مني . خو هغوی د ښې او ټینګې دوستی ، لوز ، قول او ښې معاملي جوګه اولس هم دي . د هغوی څخه ډیر څه زده کول پکار دي . همغسې چې یې د جنگ جګړې زیرمي سرشارې دي ، د دوستی او ډیرې ښې معاملي او طبیعي زیرمي هم بی مثاله او بی حسابې دي . که څوک مونږ ته ددغه زیرمو څخه د ګټې اخیستنې موقع نه راکوي ، دوی به یې هم تر لاسه نه کړي . نني شرایط حکم کوي چې په نړۍ کې سوله تأمین شي ، تاسې هم دسولې په خاطر راغلي یاست او افغانان هم سخت دسولې ارزومن دي . مونږ په جنگ کې مه ازمايي ، دسولې ازمیښت به د ټول بشریت په ګټه وي . مونږ په جنگ ولې ازمايي ؟

د ډیرو پوهانو څخه مې اوریدلي او اورم چې ژبه د تفاهم وسیله ده . زه هم په دې عقیده یم چې پردی ژبه د هرچا لپاره یواځې د تفاهم وسیله ده ، خو مورنۍ ژبه یواځې د تفاهم وسیله ګڼل نه بڅښونکي ګناه ده . دا خبره خو مغرضان کوي او د مغرض خبره هېڅکله سمه نه وي . که دا سمه وي ، دوی چې پنځه کسان بل ملک ته ولاړ شي ، ددې په عوض چې دهغه اولس ژبه زده کړي هغوی خپلې ژبې زده کولو ته اړیاسي . دا ډیر مشکل کار دي ، خو دوی حتماً دغه کار کوي او په دې کار کې رښتیا هم لوی اثر دي . څوک فکر کولي شي چې د یوه وروسته پاتې هیواد ژبه په دومره ستر مقاومت او ټولنیزه مادي نیرو بدلیدلي شي؟ خو که واقعیتونو ته فکر واورو ، وینو چې نژدې یو نیم سل کاله دمخه په ځوانانو باندې ملالې په تش غر چې :

که په میوند کې شهید نه شوی *** خدایکو لا لیه بی ننګی ته دي ساتینه .

ځوانان هغه ، نژدې بایلي میدان ګټي چې د دوست او دښمن قوتونه پکې د مقایسې وړ نه وو او لا نن هم هره افغانه پیغله غواري دملالې په څیر ددغسې کارونو جوګه او سرمشق وګرځي .

په مورنۍ ژبه کې دهرچا لپاره خپل وطني او اولسي ژوندي مستند تاریخ ، د خپلو خلکو دقهرمانیو داستانونه پداسې سوچه ژبني کلماتو او عباراتو چې د هر انسان رګ رګ تخنوي او هوسوي او په بله ژبه هېڅکله دا ډول افادې نه شي افاده کیدلي او نه پردی ژبې دا ډول د چا احساسات را پارولي شي . د مثال په ډول د پښتو ژبې دا ځینې اصطلاحات ، مقولې او کلمات لکه پښتونولي ، پښتو ، پښتون او دپته ورته د همدې یوې کلمې صرفې او نحوې بدلون لکه پښتونولي د پښتنو دا اولسي دود ، دستور ، تعهداتو ، ترو ، جرګو ، مرکو او په زرګونو دغه ډول نورو ارزشونو افاده او تفسیر ، ایا ممکنه ده په بله ژبه وشي ؟

یا دپښتو کلمه د ژبې د نوم په حیث نه بلکه دیوه ټولنیز ارزش په حیث . لکه : ښه پښتو یې ورسره وکړه . هغه بی پښتو سړې دي . ما یو ځل په پښتو قسم یاد کړي ، بله نه شم منلي . پښتو دې وشر موله . زه یې ژوندي نه پریردم ، ماته یې بی پښتو ویلي دي . یا د پښتون کلمه د قوم په حیث نه بلکه د اجتماعي ارزش په حیث : زه به پښتون نه یم که را باندي ویی مني . ته هېڅ پښتون نه یی او داسې ډیر نور ژبني ارزشونه او اصالتونه چې یواځې په مورنۍ ژبه همغسې چې لازمه ده افاده او تفسیر کیدلي شي په بله ژبه هېڅ ممکنه نه ده همغسې افاده شي .

د ۱۹۶۹ م کال د سرطان په میاشت کې ، مونږ له تحصیل څخه راستانه شوي وو ، مرحوم انجنیر عبدالرؤف چې اصلاً د شمالي دقره باغ او دکابل اوسیدونکی وو ، دنورو دوستانو سره چې ټول منور خلک وو ، زه هم چې سره همصنفان وو ، په همدغه ورځو کې میلمه کړي وم . پرته له رؤف خان څخه مې بل څوک نه پیژنده ، نو ډیرې خبرې مې هم نه کولې . نپوهیږم څه ډول د ژبو په باره کې بحث شروع شو . وروسته له یوڅه بحث څخه ، یوه تن وړاندیز وکړ ، ښه به داوي افغانان فرانسوي چې خوره ژبه ده او نورو څیړنو ته پکې ضرورت هم نه شته ، په خپل ملک کې رواج کړي . بل تن د انګلیسي ژبې وړاندیز وکړ اودپته نور مختلف بحثونه وشول . ما چې دا بحثونه په غور سره تعقیبول او پوهیدم چې زما نظر هم کیدي شي وپوښتي ، په همدغه سوچ کې هغه وخت ماته دغه پورتنی فکر په ذهن کې راوګرځیده او هغوی مې له خپل پورتنی ناسم فکر څخه وګرځول او پدې مې قانع کړل چې نه یواځې ژبه بلکه ټول مختلف وطني ، ملي ، اولسي ارزشونه په خپل خپل ځای ځانګړي ارزش لري او هېڅ قوم ، ملت او اولس ، که لوی دي او که وور ، که غني دي او که غریب ، که پر مخ تلل دي او که وروسته پاتې دي ، حق نه لري د نورو اولسونو ملي وطني ارزشونه بی ارزشه او حقه حقوق یې پایمال کړي . پکار دادي دغه ارزشونه ددوامداره ارګانیک دیفرنسیشن (تجزیې ، تفریق) او انتګریشن (ترکیب ، تجمع) په پروسه کې د ټولو لپاره د منلو وړ ارزشونو باندي واورې . نن پرون هم په افغانستان کې د ژبو د مسألې ، کلتور ، ملي ترمنلوژی ، رسوم ، عنعناتو ، اخلاق او ډیرو نورو وطني ، اولسي ارزشونو او مسایلو سره ناسم ، سطحې او حتا ناوړه کړه وړه جریان لري . دغه ټول ارزشونه دیوه

ملت او اولسونو د ارزشي خزاني هغه تر هر څه لوړه او نايابه ارزشي پانگه جوړوي چې يواځې پوه، اهل او په وطن مين کسان ايجادوي، پالي او په ايمان دارى د هغې ساتنه کوي، خو ناپوه، نااهله، بيگانه پرسته او تيب انسانان چې اصلاً ددغه ډول ارزشونو له ارزش څخه بي خبره دي او همغسې چې هره متاع او حتا شخصي حيثيت او آبرو په هر بازار کې په هر چا پلوري، دغه عالي ارزشونه هم د هيڅ په مقابل کې مفت له لاسه ورکي.